

عنوان مقاله:

تأثیر استفاده توام از صفحات مستغرق و آبشکن بر میزان آبیگری کانال آبیگر

محل انتشار:

اولین کنفرانس بین المللی و سومین کنفرانس ملی سد و نیروگاههای برق آبی (سال: 1390)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فرانک امیدی - دانشجوی کارشناسی ارشد ساز ههای آبی، دانشکده مهندسی زراعی دانشگاه کشا

مجتبی صانعی - هیات علمی پژوهشکده حفاظت خاک و آبخیزداری ایران، تهران

رامین فضل اولی - هیات علمی گروه مهندسی آب دانشکده مهندسی زراعی دانشگاه کشاورزی و منابع

خلاصه مقاله:

در این پژوهش، تأثیر به کارگیری صفحات مستغرق و آبشکن، همچنین تأثیر طول و جانمایی آبشکن و درصد دبی انحراف برمقدار آبیگری به صورت آزمایشگاه مورد بررسی قرار گرفته است. آزمایشها در فلومی به عرض 1/5 متر با آبیگریجانبی به عرض 60 سانتی متر و با زاویه 75 درجه نسبت به فلوم اصلی انجام شدند. تأثیر سه درصد دبی انحراف 15، 20 و 26 و در هر یک از این درصد دبیها تأثیر سه طول و دو جانمایی آبشکن در ضلع مقابل آبیگر و سه مورد بررسی قرار گرفت. در هرآزمایش اطلاعات مربوط به عمق آب در کانال اصلی و فرعی برداشت و در نهایت رسم و تحلیل شدند. نتایج حاکی از آن بود که وجود، موقعیت و طول آبشکن در آبیگری کانال فرعی تأثیر قابل توجه دارد. به طور کلی وجود آبشکن با طول 27 سانتی متر درموقعیت 1/2 برابر عرض دهانه آبیگر در بالادست آبیگر بر میزان افزایش دبی آبیگری تأثیر بیشتری داشت به طوریکه در هر سه درصد آبیگری 15%، 20% و 26% وقتی آبشکن با طول 27 سانتیمتر در موقعیت 1/2 برابر عرض کانال آبیگر بالا دست آبیگر قرارگرفت به ترتیب 17/6% و 14/9% و 21/1% دبی آبیگری افزایش یافت.

کلمات کلیدی:

آبیگری، آبیگر جانبی، درصد دبی انحراف، آبشکن، صفحه مستغرق

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/138153>

